

Samtidig skal jeg påpege, at det er sager af meget væsentlig betydning for de pågældendes familiemæssige situation, herunder forholdet til deres mindreårige børn.«

Mindretallet kan herefter konstatere, at der i tamilsagen var en kritik af Direktoratet for Udlændinge og Justitsministeriet af en behandlingstid af sagerne på imellem 7 og 16 måneder, og samtidig kan mindretallet konstatere, at i ombudsmandsinstitutionen er man altså oppe på 2 år for behandling af en enkelt sag.

På side 16 i det anførte bilag 25 af 1. marts 1989 vedrørende tamilsagen oplyser Ombudsmanden under pkt. 6, 3. afsnit: »Jeg har fundet at burde overveje, om der i de foreliggende sager er tale om »kvalificeret forsinkelse« i den forstand, at Direktoratet for Udlændinge – efter samråd med Justitsministeriet – ved at undlade eller udsætte sagernes afsluttende behandling har tilsigtet at øge muligheden for at få herboende tamilske flygtninge til at vende tilbage til Sri Lanka.«

I forbindelse med Ombudsmandens beretning for 1990 og de sager, som det har taget imellem 13 måneder og 2 år at behandle i ombudsmandsinstitutionen, har Fremskridtspartiet også fundet, at det burde overvejes, om der i de foreliggende 7 sager er tale om en kvalificeret forsinkelse i ombudsmandsinstitutionen eller almindeligt sløseri.

Ombudsmandens undskyldning til retsudvalget for den lange sagsbehandling af de 7 klagesager vedrørende udlændinges ophold i Danmark er faktisk mere ukvalificeret end de undskyldninger, der kom fra Direktoratet for Udlændinge og Justitsministeriet for så vidt angår tamilsagen.

Ombudsmand Gammeltoft-Hansen har nemlig i et brev til Retsudvalget undskyldt og ved møde i ombudsmandsinstitutionen tilkendegivet, at han desværre var kommet dybt ned i materien i de enkelte sager, inden han opdagede, at han faktisk var inhabil i sagerne på grund af sin fortid i Dansk Flygtningehjælp m.v. Først derefter blev de 7 klagesager overgivet til sætteombudsmanden, landsdommer Torben Plessing.

På dette sted er det nok værd at erindre to gamle ordsprog: »Man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i glashus« og »Man skal feje for egen dør, før man fejer for andres«.

Det forekommer besynderligt, at Ombudsmanden rejser land og rige rundt for at undersøge i inhabilitetsregler i forbindelse med forvaltningsloven, når han selv tager adskillige måneder om at finde ud af det i sit eget kontor. Desuden er reglerne for, hvornår Ombudsmanden er inhabil, utroligt magre i forhold til de regler, der gælder i forvaltningsloven.

Mindretallet skal da heller ikke undlade at nævne den prioritering Ombudsmanden foretager, når han vælger de ca. 5 pct. af sagerne, som fortjener en yderligere beskrivelse. Eksempelvis har der været klaget over Boligministeriets totale despekt for offentlighedsloven i overbelåningssager ved at bruge Finanstilsynet for at undgå, at offentligheden får indblik i sager om overbelåning, som nok må siges at være i befolkningens interesse, ikke midst på baggrund af, at det har været et af de mest debatterede emner i 1990. Selv om klageren fik ret og det gav anledning til kritik fra Ombudsmandens side, så har sagen kun fået et par linjer og en plads i statistikken.

Da man den 25. februar 1953 førstebehandlede forslag til lov om Rigsdagens Ombudsmand, udtalte hr. Bomholt følgende, jf. Folketingstidende, forhandlingerne sp. 2566: »For en ordning som den her foreslåede vil meget afhænge af, hvem der vælges til Ombudsmand, ja, man kan sige, at ordningen står og falder med personen. Han skal findes inden for kredsen af de højest ansatte jurister, han skal i henhold til § 2 have den juridiske uddannelse. Men det er naturligvis den mindste side af sagen. Spørgsmålet er, hvor meget den pågældende som personlighed rager op over juræen. Her kræves ikke blot en omfattende og alsidig viden, men ro og klarhed i overblikket, kendskab til mennesker, evne til kontakt med mennesker, en fin og fast karakter, som ikke på noget punkt kan udsættes for berettiget angreb; der kræves et menneske, som rummer i sig en myndighed, der gør sig gældende uden ydre virkemidler, et menneske, der tåler den høje